

Almby-Norrbyås hembygdsförening

Medlemsblad nr 57

Januari 2023

Marksjön

Märta och Ingrid Lindskog plockar näckrosor.

Innehåll

Marksjön, förkastning, byn Mark och säteriet, lertipp och skred, tekniksprång i Almby, vårens program, Örebrocyklar, cykelhistoria, cykelregistrering i Örebro.

Redaktionell och grafisk bearbetning
Lennart Bäck

Tankar för dagen

Almby-Norrbyås hembygdsförening har alltid hävdade att skogen och tjärnen heter Markskogen och Marksjön och gården Mark och inte Marka. I tidningstext från början av 1900-talet kan man hitta Markasjön men artikelskrivare som Anton Jansson använder Marksjön.

Medeltida text kan ha "a" som genitivmarkering. Det finns kvar i östra Småland som t ex i Svena plog och Nilsa skog. Detta kan dock inte vara fallet med Markasjön då den före 1700-talet hette Igelsjön.

Markasjön och Markaskogen är ett lättnadsuttal som kommit under 1900-talet. Vi kan väl bara acceptera det som flertalet säger.

Vår förening har en egen hemsida där man kan hitta uppgifter och tider om aktuell verksamhet men också flertalet av våra 56 medlemsblad. Mycken kunskap är samlat där under årens lopp.

Drygt 100 personer deltar i en grupp på facebook med rubriken "Almby-Norrbyås hembygdsförening". Där publicerar deltagarna synpunkter och bilder med anknytning till vårt område.

Onsdagen den 22 februari 2023 klockan 18.30

ÅRSMÖTE

i Almby Trygghetsbostäder

Dagordning i medlemsbladet på sidan 19,
övriga handlingar på plats.

Före årsmötet

Gatunamn i Almby

Vi undersöker bakgrunden till namngivningen
Albanogatan, Esbjörnsgatan, Borgallén, Ragnevägen, Mandisga-
tan, Atlanticagatan, Kortévägen, Ulsavigatan m.fl.

Fika utan kostnad.

Marksjön

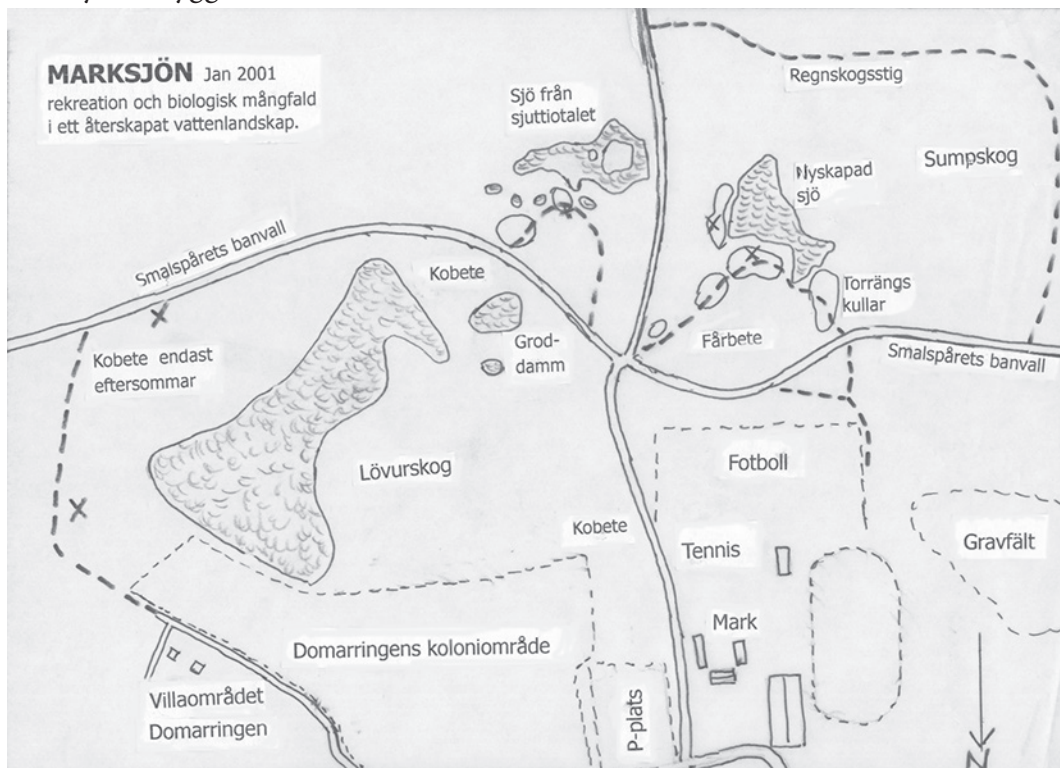
När man kommit nerför backen från gården Mark når man nätet av omfattande motionsspår. Till vänster i backen och till höger intill spåret mot söder ser man valkar i markytan. När slänten ovanför gled ner i sjön veckades sjöbotten och sköts upp på land som intill halvmeterhöga valkar. Stort arbete har lagts på att göra området behagligt med en nygrävd tjärn och uppdämd fågelsjö, ornitologerna kallar den Domarkärret. På 80-talet försökte man förstora det som var kvar av Marksjön men alltför mycket byggnadsskrot i rasmassan

gjorde arbetet för besvärligt.

Örebro kommuns kor betar på marken omkring vattnen men inte i sumpskogen. Får har jag inte sett på betesmarken.

En liten del i väster av den ursprungliga Marksjön finns kvar och där finns avloppet från sjön. Den bäcken går i en stor båge genom Sörby, förbi Berhn arena till Skebacken.

Fågelsjöns avlopp går österut i ett dike grävt på 1800-talet då man skulle torrlägga området för att skapa jordbruksmark.

Förkastning

För miljoner år sedan sprack jordskorpan här och södra delen sköt i höjden och blev högst närmast sprickan. Vi kallar det förkastningsbrant och all avrinning sker söderut. Sprickan fylldes ut men borrar man där i dag är det långt till fast berg. Det blev ett stort sankområde med en öppen tjärn

med avrinning i en bäck i västra kanten. Den förenas med Skebäck- en och rinner ut i Svartån.

Enligt traditionella berättelser om Marksjön skall sjön vara mycket djup och man kan inte känna botten med en lång stör. Det berättas om en ox som gick ner sig i Marksjön och senare flöt upp i Hjälmaren. Faan trot.

Gabriel Thorings karta från slutet av 1600-talet visar Igel-sjön och den sanken i öster. Säteribyggnaden är markerad vid landsvägen och kallas Igel-sjö-Mark.

Byggnadsmarkeringarna är troligen bostäder för de båda brukarna. I högra kanten ligger Backa och där intill avtagsvägen söderut mot skogen.

Den vägen borde kallas Thorings väg då han kartlagt vägen söderut genom skogen.

Byn Mark och säteriet.

Byn Mark flyttadse från skogen till permanenta åkrar flera hundra år senare än andra byar i Almby. Skogsreviret var ändå outhärligt då man därifrån fick nästan allt foder till kreaturen genom lövtäkt. Utan skogen - inga kor. Nedanför södersluttningen från byn låg tjärnen i ett stort sankområde. Där fanns gott om löv men sannolikt närmast omöjligt att förflytta sig i. Vägen till Marks skog måste ta en vid sväng österut. Den vägen finns kvar och där gick också korna till sommarbete på skogen. Rester av deras hålvägar kan man fortfarande se.

Någonting hände med byn Mark omkring år 1600. Kanske köptes jorden. År 1614 förlänades Mark till Catharina Bilofelz, 1649 redovisades Mark som "öde", 1652 ingick Mark i en donation till Magnus Gabriel De la Gardie men borgmästare Jacob Lithman fortsatte att bruka den och gjorde den till säteri 1671. Gården var illa skött och från 1690 ingick den i indelningsverket som berustat säteri.

Under 1700-talet avvecklades rusthället och handlaren Gustaf Classon köpte Mark 1769, sålde det till hustruns släkting Johan Daniel Broms 1791 och vidare till Fredrik Faulbaum 1794. 1826 tog Nils Magnus Lindh över. Hans dotter Anna Maria Lindh var gift med Karl Ludvig Holst (ägare till Trystorp) och deras dotter Matilda gifte sig med Emanuel Karl af Geijerstam som 1872 tog över gården Mark. Han sålde den 1889 men bodde kvar och drev jordbruket med arrendator.

Den siste arrendatorn var Sven Johansson som 1907 köpte Mark. Hans son André Johansson fortsatte med jordbruket till sin död i slutet av 1950-talet. Nu ingår böningshuset i Universitetet med övernattningsrum för gästföreläsare och en förnämlig samlingslokal på övervåningen. Huset är sannolikt byggt i slutet av 1700-talet och pietetsfullt ombyggt och restaurerat.

Lertipp och skred.

Sedan Örebro stad köpt gården Mark dröjde det inte förrän sluttningen ner mot sjön anvisades som tipp för lera men där hamnade också rivningsrester. Vägen mellan gården och ladugården måste ha förstärkts och stora mängder från bl.a. utbyggnaden i Tybble och rivningen av söder kördes ut. Trycket på marken märktes redan i slutet av 1950-talet. Klas-Olov Jansson har genom intervjuer kunnat bestämma tidpunkter för förstörelsen (Almbybladet nr 4/2000, medlemsblad för Almby IK och medlemsblad nr 13 för Almby-Norrbyås

hembygdsförening). Det första raset skedde redan omkring 1960 och då blev det tillfälligt stopp för tippning. Under våren 1962 inträffade ett kraftigt skred (se bild) och i samband med att järnvägstrafiken lades ner försköts banvallen. Tippningen verkade dock ha fortsatt och det slutliga skredet skedde i månadsskiftet november - december 1964. Vandrare på den flyttade botten på södersidan som blivit fast mark hittade rudor som blivit uppkastade av skredet. Tidningarna uppmärksammade inte Marksjöns utradering och inte heller i

Rasbrant cirka 1962.

Örebro stadsarkiv

Flygbild från de sista åren på 60-talet. Långt upp mitt i bilden syns gården Nedre Tybble med banvaktstugan intill. Järnvägen är avbruten av raset och en liten del av sjön är kvar inne i skogen. Ovanför raset ser man fähuset till Marks gård och koloniområdet. Längst ner mitt i bilden syns Loviselundsgatan som passerar banvallen.

myndigheternas protokoll är det omnämnt. Locket lades på.

SJ ägde banvallen från 1950 men i mars 1964 köpte staden marken så inga ersättningsanspråk ställdes från SJ.

Mellan de olika stationerna längs järnvägen fanns kommunikation. Den skedde med kopparledning. Denna koppar grävde några privatpersoner upp och sålde och följden blev rättegång, böter och stor uppmärksamhet.

Parkkontoret fick i början av 1972 i uppdrag att planera en restaurering av området. Arbetena utfördes 1975. Den nya vattensamlingen fördjupades till en ny sjö, man dränerade och dikade samt gjorde i ordning en cykelbana på banvallen med en nybyggd extra sväng över leröknen. Anslutningen till motionsspåret i Markskog från Universitetet blev vattendelare mellan den nya sjön och sumpskogen. En ny restaurering påbörjades 1994 och fortsätter.

Det var inte ovanligt att kvinnor åkte skridsko på 1910-talet. Det var ett sätt att umgås.

OLM-Nr.1546-1. Sam Lindskog foto.

Almby Bandyklubb på Marksjön 1935. Almby BK hade fått som gåva IFK Örebro:s avlagda tröjor men de kanske inte räckte till alla. Marksjön var Almby BK:s hemmabana som de själva skrapade. Den ledande var målvakten Bengt Lindqvist. Till höger på bilden står "Kalle Gädda", bror till "Slingris". Bandy upphörde efter ett par år och klubben satsade i stället på fotboll. Örebro stadsarkiv. FO-238-098.

Nygrävd tjärn utan namn. Örebro stadsarkiv. Foto 1984 OK-063-D-00118. Okänd fotograf.
Välkänt foto av Marksjön. OLM-1925.119-1. Sam Lindskog foto.

PROGRAM VÅREN 2023

Onsdagen den 22 februari 2023 klockan 18.30

ÅRSMÖTE

i Almby Trygghetsbostäder
Dagordning i medlemsbladet på sidan 19,
övriga handlingar på plats.

Före årsmötet

Gatunamn i Almby

Vi undersöker bakgrunden till namngivningen
Fika utan kostnad.

Torsdagen den 9 mars klockan 13.00

Universitetsbiblioteket

Samling i foajen utanför biblioteket.

Hur får utbildning och forskning stöd genom
e-medier, arbetsformer och lokalens utformning?
Jeremias testamenterade sina minnessaker till sina vänner
Ingegerd och Olof Slätmo och genom hembygdsföreningen
är de nu deponerade i Universitetsbiblioteket.

Vi ser delar av samlingen.

Möjlighet till fika i kaféet.

Måndagen den 3 april klockan 18.30

i Almby Trygghetsbostäder

CONCORDIA

Jan-Åke Siljeström

berättar om fabriksminnen kring Slussen.
Billig fika med samtal.

VÅREN 2023 PROGRAM

Onsdagen den 19 april klockan 18.30

Almby Trygghetsbostäder

Därför startade järnvägsbolaget busstrafik

Jan Gunnarsson

berättar om bussar och busstrafik i Östernärke.

Fika serveras.

Torsdagen den 4 maj klockan 18.00

Samling på parkeringen vid Öby kulle.

Borgholmen vid Täljåns norra strand

Ingvar Bilock

leder en promenad och berättar om

hur det var förr i trakten av Öby.

Ta med eget fika.

Lördagen den 20 maj klockan 9.00

Samling vid Marks gård

Lördagspromenad

till Enbuskabacken, Marksjön, hoppbacken,

hackspettsplatsen m fl.

Eget fika smakar bra.

Onsdagen den 14 juni klockan 18.00.

Samling vid parkeringen utanför Sörbyskolan.

Byvandring i Sörby

Nyreviderat häfte om Sörby finns att köpa.

Du har med eget fika.

Söndagen den 2 juli

Ekeby dreve

Samling klockan 11.00 på parkeringen Ekeby gård.

Cyklande 10.20 vid Erik Rosenbergs stuga.

Vandring ut mot stenbrottet som en gång fanns.

Tekniksprång i Almby

När familjerna samlades i TV-soffan, när ångmaskinen blev vanlig eller när hästen blev dragare och inte bara riddjur är exempel på tekniksprång som tydligt förändrat samhällslivet. Samhället Almby drabbades av ett tekniksprång åren kring 1923.

Omkring år 1900 byggde SJ:s Centrala verkstäder – CV — nya lokaler och Pappersbruket i Almby startade. Ny arbetskraft behövdes och unga nygifta familjer flyttade in, de flesta till nybyggda bostadshus i Vasstofta men också till tomma bostäder i Almby. Många hade varit pigor och drängar på Närkes landsbygd eller i Västergötland och hade nu tre gånger så hög lön men den räckte inte alltid till hyran. Då kunde familjen tränga ihop sig i det ena rummet om man bodde i två rum och kök och hyra ut det tomma rummet till ett par inneboende. Dessa kunde äta i de matserveringar som öppnade.

Befolkningsförändringar

Almby socken hade år 1900 1143 invånare och hade ökat med 115 på 50 år. År 1910 fanns 2047 varav cirka 550 vuxna i Näsby som hade 195 småbarn och 222 skolbarn. Almby hade alltså nästan fördubblat

sin befolkning på tio år och måste snabbt bygga ny skola.

Den sista december 1920 hade Almby:s befolkning ökat till 2546 med en ökning på 209 under sista året.

Levnadsförhållanden

Kvinnliga arbetsplatser fanns inte utan kvinnorna var hemma, eldade, lagade långkok och tvättade. Basen för maten var mjöl och potatis som köptes i parti direkt från bönderna liksom veden. Några bönder körde ut mjölk varje dag med en mjölkhämtare för varje familj. På en bestämd plats ställdes en tom kruka för nästa dags mjölk och den byttes mot en fylld. Kylskåp fanns inte så mjölken kunde snabbt bli gälden och illasmakande. Någon gång i veckan måste man vandra in till sta'n för att köpa kaffe, socker, såpa och snus. Salt sill och salt fläsk köpte man också men i Almby fanns flera slaktare där man kunde köpa kött billigare och kanske röka för att behålla det. De inflyttade övertog det självhushåll som alltid varit naturligt på landsbygden.

Under världskriget

Världskriget började 1914 och var inte så märkbart i vårt land. Kar-

larna blev inkallade till extra militärtjänst, husbyggnationen avstannade och priserna gick upp som en följd av kriget. Skofabrikerna exporterade skor i stor mängd och vissa bönder många hästar till Centralmakterna och så småningom också livsmedel från grossisterna. Det blev brist på varor i affärerna och som en följd av detta hungerdemonstrationer i hundratalet städer i Sverige i april 1917. En välordnad demonstration i Örebro slutade med att en mindre grupp tog sig in på Slottet och när de mötte landshövdingen på bron utanför hotade de att kasta honom i Svartån.

Pappersbruket med omoderna maskiner gick knackigt och dagen före julafton 1917 brann maskinsalen. Arbetarna blev arbetslösa men bruket byggdes upp igen och produktionen fick extra fart och någontal kvinnor fick också jobb.

På sensommaren 1918 kom Spanska sjukan till Sverige med många döda särskilt i militärförläggningar. I Almby avled 16 personer från 16 augusti till årets slut samt dessutom 2 under 1919 (se medlemsblad 32). Almby drabbades ganska lindrigt.

Lokala nyheter förmedlades oftast muntligt på arbetsplatsen men det förekom naturligtvis också rykten med tveksam sanningshalt. Anslagstavlorna var viktiga — en

fanns i ”politiska hörnet” där Vallgatan tog slut vid Hagvägen — men var de övriga fanns är osäkert. Örebro tidningar, Örebro Kuriren, Örebro Dagblad, Nerikes Allehanda och Nerikes Tidningen, utkom på eftermiddagen och kunde köpas på hemvägen från jobbet. Ofta delade ett par familjer på samma tidning. Viktiga statliga påbud pålystes från predikstolen i kyrkan.

Förhoppningar

År 1919 var ett eländigt år med varubrist och höga priser — livsmedel hade ökat med 114 % — men under 1920 uppstod deflation och prisnivån sänktes drastiskt. Regeringen Nils Edén med liberaler och socialdemokrater tillträdde den 29 oktober 1917 och lyckades få slut på det inofficiella handelskrig som rått mot Storbritannien och livsmedel började på nytt strömma in. Den regeringen beslutade också att många fler skulle få rösta vid riksdagsvalen, bl a fick kvinnorna rösträtt och röstade första gången 1921. Detta innebar att cirka 55 % av befolkningen fick rösta mot cirka 20 % tidigare.

Affärer

I Almby nära kyrkan fanns livsmedelsaffären Hållsta som öppnat

1909 och sköttes av bröderna Paul och David Johansson samt Hoffas Diversehandel intill bäckens utlopp i Skebäck. 1924 och 1925 öppnade konsum i Näsby och Sörby där Einar Svarén också började konkurrera. Grosshandeln blev mera effektiv, varorna blev flera och kom snabbare ut till butikerna. Mönstret för köp förändrades.

Telefon

Inne i Örebro hade telefonisterna flyttat tvärs över gatan natten till den 14 mars 1915 till andra våningen i det nybyggda posthuset. Alla telefonsamtal måste kopplas över en telefonist och dessa satt i långa rader, kopplade och antecknade vem som ringde. Ute på landet stängde telefonstationen under kvällar och nätter men i Örebro var det öppet dygnet runt. I början av 1920-talet drogs telefonledning till Almby och telefoner installerades. Kommunen bekostade 1923 telefon för kommunstyrelsens ordförande och för länsman Edvard Medin. Också kommunens sjuksköterska — församlingssystemen Märtha Gyllander — fick telefon under förutsättning att den fick stå i hallen till hennes bostad där det dygnet runt skulle vara upplåst för att ge möjlighet att nå ut om det inträffade en

olycka eller akut sjukdom. Kommunen bekostade också en cykel för församlingssystemen från 1923.

Radio

USA och England var tidigt i gång med radiosändningar och efter ett par år — 1923 i november — hördes den första officiella sändningen i Sverige. Många skaffade enkel billig utrustning och kunde med möda få in ljud i hörlurarna från kristallmottagaren.

Cykel

Många cykelfabriker fanns i Örebro men arbetarna i Almby hade i de flesta fall inte råd att köpa någon. I början av 1920-talet kunde flera i familjen dra in pengar till hushållet och cykel hörde till de första köpen. Innan man kunde få åka inne i Örebro måste man från polisen skaffa en registreringsskylt av ett bestämt utseende annars riskerade man böter. Kravet på registreringsskylt fanns kvar ända in på 1950-talet.

Bilar och bussar.

Bil i Almby var mycket ovanligt. Pappersbruket köpte sin första lastbil omkring 1920 och Trängregementet hade på prov skaffat ett antal i slutet av kriget. Att köra ut

varor med lastbil i stället för med häst och vagn blev allt vanligare. Föreningar gjorde utflykter med lastbil där flaket var fyllt med glada människor. Man provade att frakta resenärer med buss men lyckades inte så bra men Almby fick sin första busslinje 1923 som en av de första i området.

Idrott.

Barnen till de unga familjer som flyttade in i Almby under de första åren på 1900-talet hade i början av 1920-talet blivit tonåringar och unga vuxna. Efter OS i Stockholm 1912 hade intresset för idrott vuxit också i arbetarkretsar (idrott tidigare i Örebro utövades av teknister och karropiltar) och 23 ynglingar beslutade 1923 att bilda Almby Idrottsklubb. Man skulle hålla på med fotboll, friidrott och skidåkning. André Johansson på Mark upplät en plan och klubbens fotbollslag blev snabbt ofta vinnare. I Örebro invigdes Eyravallen den 26 augusti 1923.

Nöjen

Med cykel och buss kunde man enkelt nå Örebro och biograferna där. I Almby hade Prästhagen varit platsen för politiska möten och fester. Särskilt festen 1921 före det första kvinnovalet var lyckad.

1924 bildade Arbetarkommunen en ungdomsklubb som nu ordnade festligheterna och 1927 snickrade en dansbana till prosten Lindéns förtret.

Tekniksprång i Almby

Så kan man se att de första åren på 1920-talet med fokus på 1923 helt förändrade tillvaron för människor i Almby. De flesta vuxna hade rösträtt och för almbyborna som fick mandat var en förändring av det gamla samhället viktig. Inga politiskt avlönade fanns utan de valda tog av sin fritid för att sköta kommunen. Man var stolt över att bo i Almby. Affärer öppnade med goda varor och mathållningen i familjen förändrades. Att förflytta sig blev lättare med flera cyklar och möjlighet att åka buss. Kontakten med världen utanför Almby ökade dramatiskt. Fritiden fick innehåll med idrott och nöjen.

Cykelhistoria

En apparat som kunde kallas cykel lanserades på 1700-talet. Man måste sparka sig fram och den gick inte att styra. Nya lösningar kom efterhand och pedaler på framhjulet utvecklades till höghjulingen. Man fick bättre fart med så stort framhjul som benen räckte till för. Den kom på 1860-talet och gjordes helt i metall något senare. På hjulet satt kompakt gummi.

Engelsmannen John Kemp Starley placerade 1885 pedalerna för sig och drev bakhjulet med en kedja. Man kunde få olika utväxling och hjulen kunde vara lika stora. Den kallades säkerhetscykeln och blev snabbt mycket populär. I många länder liksom i Sverige startade under 1890-talet många cykelfabriker för tillverkning av säkerhetscykeln. (1896 16 företag). Ungefär samtidigt skapade veterinären John Boyd Dunlop ett bekvämare hjul för sin son. Han satte en uppblåsbar slang under ett skyddande gummidäck.

Per From cykelfabrik i Stockholm gjorde höghjulingar men övergick från 1887 att tillverka säkerhetscykeln. Nymans i Uppsala etablerades 1893 och hade snart 48 anställda. De tillverkade Hermes cyklar och Hermes däck. Anton Wiklunds Bicycle AB i Stockholm startade 1891 och Husqvarna 1896. Lindblads

importerade Crescent från USA från 1897 och tillverkade egna tio år senare.

Säkerhetscykeln hade i stort samma utseende som i dag med ekrade hjul och femkantsram. Våra cyklar har däremot inte längre smidd pedalvev. Naven förbättrades under 1910-talet och senare samt kompletterades med växlar i olika utformning.

Ljuset kom i början från en karbidlykta men ersattes på 20-talet av en generator som drevs av hjulet. I dag gäller lysdioder och batterier, eventuellt inbyggd generator i framnavet.

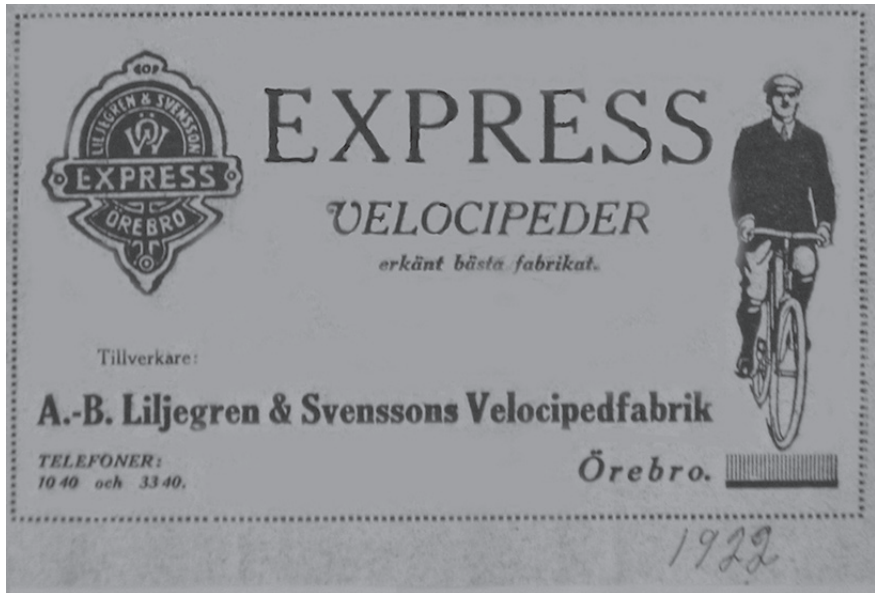
På 1930-talet fanns hundratals cykeltillverkare i Sverige. Varje cykelhandlare med självaktning hade ett eget cykelmärke. I dag säljs de flesta cyklar av Cycleurope (del av Grimaldi AB) där Monark, Bianchi, Gitane, Puch, Peugeot m fl ingår. Var dessa cyklar är tillverkade kan man bara gissa.

Vissa fakta från Catharina Arwill-Hörmander:
D-uppsats i historia vid Högskolan i Halmstad

Örebrocyklar

Engelbrekt var det välkända cykelmärket i Örebro. Tillverkning i sta'n kom igång sent enligt handelsregistret. 1907 startade Frithiof Eklund (märket Crawford) och S J Sjölin var sitt företag och 1911 Oscar Thornér. Dock körde redan i OS 1912 Harry Stenkvisst på den örebrotillverkade cykeln Express.

Så småningom fanns flera tiotal cykelmärken. Engelbrekt gjorde Stålhästen, Bröderna Nordin Sirius, Lindells Cito, Forsberg Centrum, Borg Eyra m fl. AB Bertil Andersson i Almby tillverkade Spurt och Adolfsbergs Velocipedverkstad Cyklon. Flera sålde också utländska cyklar där t ex mindre flickcyklar kunde finnas med

Numret målat
på lyktans
båda sidoglas

Svarta siffror på gul botten

98426

A 1803

642

Registreringe började den
9-6-1900 Och slutade den 17-2-1958
med 136.700 som sista nummer.

Dubbelsidig
nummerplåt
att fästas
framför lyktan

Cykelregistrering i Örebro.

Stadsfullmäktige beslutade om en ordningsstadga för velocipedåkning i Örebro den 11 april år 1900. Av den framgick att velocipeden under färd i staden skulle vara försedd med nummerskylt, registrerad hos polisen med ägarens namn och adress. Magistraten hade bestämt att skylten skulle ha gul botten med svarta siffror, 80 mm höga, 7 mm breda samt med 8 mm avstånd mellan siffrorna. Färgerna skulle vara desamma som i stadens vapen. Nummerskylten skulle sitta bakom sadeln. (Cyklarna hade då inte pakethållare.)

Under den mörka tiden av dygnet med gatubelysning skulle det finnas en lykta med tändt ljus på velocipedens främre del. Framför lyktan skulle det sitta en väl belyst nummerplåt med registreringsnumret målat på båda sidorna. Alternativt kunde man ha numret målat på lyktans båda sidoglas. Nummerplåten bakom sadeln tillhandahölls av polisen men lyktan och numret på den måste man själv åstadkomma. Polisen började registreringen den 9 juni år 1900. Nummer ett fick ingenjör Carl Engelbrektsson, nummer två och tre civilingenjören Chr Lindman med hustru. Borgmästare Schneider fick nummer 38 och

hustrun Helga 68 samt kruthandlare Per Östlund nummer 107, samtliga registrerade den första dagen. Under år 1900 registrerades 1609 velocipeder.

Under de följande åren registrerades i medeltal 6 om dagen och 1914 uppnådde man 21 000. 1941 nådde man 99 999 och då började man från början med ett tillskott av ett litet "A" på skylten. Efter ytterligare 20 000 började en ny serie med B 1 som efter 10 000 till ersattes med serien C 1. Registreringen slutade den 17 februari 1958 med nummer C 6700. Sammanlagt hade då 136 700 cyklar registrerats.

Nummerplåtarna var personliga och fick inte överlåtas men kunde flyttas över på en annan cykel. Flera cyklar fick inte ha samma nummer. Besökare i Örebro från en annan ort kunde låna nummerskylt från polisen. Skylten krävde en deponeeringsavgift på 1 kr och hyra 25 öre per dag. Den som åkte på en oskyltad cykel riskerade böter. Detta fick till följd att också bosatta utanför Örebro, i Långbro, Almby, Hovsta, måste skaffa skylt på cykeln som någon gång användes i staden.

Från Erik Nordins samling på Arkivcentrum.

Almby-Norrbyås hembygdsförening

DAGORDNING för ÅRSMÖTE onsdagen den 22 februari 2023.

1. Ordförande Lars Johansson hälsar välkommen och öppnar årsmötet.
Är mötet utlyst enligt stadgan?
2. Val av mötesordförande
3. Val av sekreterare för årsmötet.
4. Val av två justeringsmän som tillika är rösträknare vid behov.
5. Beslut om stadgeändring. För stadgeändring krävs godkännande från ett medlemsmöte och ett årsmöte. Medlemsmöte den 12 oktober 2022 godkände förslaget till stadgeändring som finns redovisat i en särskild handling.
6. Verksamhetsberättelse för år 2022.
7. Kassarapport.
8. Revisorernas berättelse.
9. Beslut om ansvarsfrihet för styrelsen.
10. Val av ordförande för år 2023.
11. Val av tre ledamöter för åren 2023 och 2024.
12. Monica Rothamel och Ann-Marie Franzon valdes föregående årsmöte för 2022 och 2023 och kvarstår.
13. Val av en ledamot för 2023.
14. Val av två revisorer samt en ersättare för 2023.
15. Val av tre ledamöter i valberedningen.
16. Fastställande av årsavgift för år 2024.
17. Verksamhet under våren och hösten 2023.
18. Behandling av styrelsens förslag.
19. Behandling av inkomna motioner.
20. Övriga frågor.
21. Avtackning
22. Årsmötet avslutas.

Styrelsen

Lars Johansson	Holländareg 22	070-558 99 06 ordf
Fredrik Alvelöv	Drakenbergsg 39	070-760 07 77 kassör
Carin Cullander-Stiberg	Holländareg 24	072-2000698
Ulla Larsson	Stenåsvägen 9B	070-200 89 15
Anne-Marie Franzon	Norrbyås 519	076-714 60 70
Thomas Lydell-Olsén	Ormesta 505	072-176 51 45
Lars Mellberg	Ormesta 517	32 50 19
Birgitta Rimsten	Kumminvägen 130	070-915 28 85

Föreningens postadress:

c/o Lars Johansson, Holländaregatan 22, 702 86 Örebro
e-post: lars.h.johansson@icloud.com

Hemsida: Googla på "Almby-Norrbyås hembygdsförening"

Almby-Norrbyås hembygdsförening är en av 70 föreningar som tillsammans utgör Örebro Läns Hembygdsförbund

Föreningens skrifter finns tillgängliga i bibliotek och arkiv

Medlemsavgiften

75 kr för enskild medlem, 100 kr för familj

till **bankgiro 653-5686** eller

swish 123 002 0834

Brevportot är nu nästan en tredjedel av medlemsavgiften. Kan du tänka dig att få program mm på e-post så sänd ett e-brev till lars.h.johansson@icloud.com

Almby-Norrbyås hembygdsförening är en mötesplats i nutid och ger en inblick i tider som flytt.